

פרק ג'

מרפא האלוהים: הצלב

הצלב הוא מימוש ההבטחה בישעיהו סא' ובישעיהו נג' למרפא לליבנו השבור כתוצאה מדחייה. הנבואה בישעיהו נג' עוזרת לנו להבין שהצליבה של ישוע היתה מתוכננת מראש ע"י אלוהים.

מדוע שלוש התגובות הנפוצות לפצעי דחייה שלמדנו אודותיהם בשיעור הקודם אינם יכולים לפתור את בעיית הדחייה בחיך?

.....

מהו הפיתרון לבעיית הדחייה שמציע הנביא ישעיהו בפרק סא'?

.....

על פי הכתוב בישעיהו נג, 4-5, מה מציע אלוהים כפתרון לפצעי דחייה?

.....

מה הפתרון של אלוהים לכל הבעיות והמכאובים שלנו?

.....

ישוע, שלעולם לא לקח על עצמו את כל ה שהגיע בעקבות ה שלנו כדי שאנחנו נוכל באמונה לקבל את כל ה שהגיע לו בגלל ה שלו. על הצלב, ישוע עבור החטאים של כדי שאנחנו נוכל לקבל ולהיות ב עם אלוהים.

ישוע סבל עבור ה שלנו כדי שאנחנו נוכל לקבל מאלוהים. ישוע נשא את החטאים על הצלב, כקרבת אשם, כדי שאנחנו נוכל להיות וזכאים מכל ישוע במקומו. מוות של כדי שאנחנו נוכל לחלוק את

על ידי מי נדחה המשיח ישוע?

1. 2.

מדוע ישוע סבל מפצעי הדחייה?

.....

מתי ישוע קרא לאביו וזה לא ענה לקריאתו?

.....

מה מייצגת הפרוכת הקרועה שנקרעה כשישוע מת על הצלב?

1.

2.

3.

פרק ג'

מרפא האלוהים: הצלב, המשך

ישוע נשא את ה..... של..... כדי שאנחנו נוכל לחוות את ה..... של.....

מה הייתה סיבת מותו של ישוע על הצלב?

מה השיג אלוהים על ידי מותו המכפר של ישוע על הצלב?

ישוע על הצלב, איבד את מעמדו כ..... על מנת שאנו נוכל לזכות במעמד של.....

מה זה אומר שאלוהים חנן אותנו בידידו?

מראי מקום רלוונטיים:

רוח אדוני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים, שלחני לחבש לנשברי לב, לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח. (ישעיהו סא, 1)

אכן חלינו הוא נשא, ומכאבינו סבלם; ואנחנו חשבנו, נגוע מכה אלהים ומענה. והוא מחלל מפשענו, מדכא מעונותינו; מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו. כלנו כצאן תעינו, איש לדרכו פנינו; ויהוה הפגיע בו את עון כלנו. (ישעיהו נג, 4-6)

נבזה וחדל אישים, איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנו. (ישעיהו נג, 3)

ויהי חשך על כל הארץ מן השעה הששית עד השעה התשיעית. וכעת השעה התשיעית וישוע בקול גדול אלי אלי למה שבקתני והוא אלי אלי למה עזבתני. וישמעו אנשים מן העמדים שם ויאמרו הוא קורא אל אליהו. וימהר אחד מהם וירץ ויקח ספוג וימלא אתו חמץ וישם על קנה וישקהו. ויתר האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליהו להושיעו ((ואיש אחר לקח חנית וידקר את צלעו ויצאו מים ודם)). וישוע הוסיף לקרא בקול גדול ויצא רוחו. והנה נקרעה פרכת ההיכל מלמעלה למטה לשנים קרעים ותרעש הארץ והסלעים התבקעו. והקברים נפתחו ורבים מן הקדושים ישני אדמת עפר נעורו. (מתי כז, 45-52)

ברוך האלהים... אשר חנן אתנו בידידו. (אל האפסיים א, 6)